

Speciale nieuwsbrief 60 jaar Lentink De Jonge

Dit jaar bestaat Lentink De Jonge zestig jaar. Als organisatie hebben we er voor gekozen hier niet uitgebreid bij stil te staan. Toch willen we u als onze relatie kort iets meer vertellen uit onze geschiedenis. Hiervoor zijn in de afgelopen maanden een aantal interviews gehouden. Achtereenvolgens kunt u gesprekken lezen met Henny Leemrijse en Jan van Putten, beiden nog werkzame collega's met een schat aan ervaring. Daarna volgen interviews met oud-vennoot Jan Endendijk en huidig vennoot Gerben Kevelam. We sluiten deze special af met gesprekken met twee klanten die al sinds jaar en dag hun administratie aan Lentink De Jonge uitbesteden. Hierbij bedanken wij een ieder die zijn/haar medewerking heeft verleend aan deze nieuwsbrief.

We wensen u veel leesplezier, fijne feestdagen en geluk en gezondheid voor 2019!

De geïnterviewden zijn:

- [Henny Leemrijse](#)
- [Jan van Putten](#)
- [Jan Endendijk](#)
- [Gerben Kevelam](#)
- [Frank Herben sr. en jr.](#)
- [Gerrit Nijland](#)

Henny Leemrijse: leren door te doen

Lentink De Jonge Accountants & Belastingadviseurs heeft dit jaar een jubileum; volgend jaar geldt dat voor Henny Leemrijse. De senior aangifte medewerkster uit Dronten is dan 40 jaar bij het kantoor in dienst.

Henny is in september 65 geworden. Ze kwam in 1979 bij het kantoor. "Ik werkte bij een ander bedrijf op de administratie en was niet zo tevreden. Op enig moment heb ik mijn werk opgezegd. Ik had geschreven op een advertentie bij Lentink voor datatypiste."

Ze hield zich de eerste jaren vooral bezig met administraties inboeken. "Die werden met de hand in kasboeken geschreven. Alle jaarrekeningen werden nog getypt op de typemachine en daarbij hielp ik ook weleens mee. De club was nog vrij klein en waar er werk was, hielp je mee."

Zo kwamen er ook vragen vanuit de fiscale afdeling. "Dat begon met het opruimen en opschonen van dossiers. Gaandeweg werd dat een eenvoudige aangifte schrijven. Zo ben ik geleidelijk in het werk terecht gekomen. Ik deed steeds wat meer aan ondersteuning van de fiscalisten. Later heb ik het praktijkdiploma belastingrecht gehaald. Ik was bekend met cijfertjes, maar van Lubbert van Olst, later één van de fiscale vennoten, heb ik het aangifte schrijven geleerd."

Inmiddels is Henny senior aangifte medewerkster en geeft leiding aan de aangiftepraktijk. „In het begin schreef ik alleen aangiften, later ging ik ook aangiften van anderen reviewen. De afgelopen jaren heb ik nieuwe collega's geholpen met aangiften schrijven. In 40 jaar heb ik er heel wat de revue zien passeren.” „Op enig moment ging ik ook klanten bezoeken, veelal oudere mensen. Ik haalde de gegevens op voor de aangiften. Ook kwamen de klanten naar kantoor. Natuurlijk is alles veel meer geautomatiseerd en veel gaat via de mail. Dat is weleens jammer, want het leuke van het werk is ook het contact met mensen.” Henny werkt in hoofdzaak voor particuliere klanten. Voor die groep is ze ook klantbeheerder. „Na het overlijden van collega Victor van Gilse in 2012 heb ik een groot deel van zijn klantenbestand overgenomen.”

Henny werkt met veel plezier in een team dat onderdeel is van de fiscale afdeling. „Met Monica Manten, die hier ongeveer 30 jaar werkt als aangifteschrijver, ben ik ook buiten kantoor bevriend. Trijntje van de Bosch en Maureen Everhartz zitten hier ook al jaren. Wij doen samen het grootste deel van de aangiftepraktijk. Langzaam zal ik mijn taken gaan overdragen aan anderen.

De sfeer op kantoor heeft ze altijd als goed ervaren. „Over het algemeen kan ik met iedereen overweg. Toen ik hier kwam, had je meer mensen van dezelfde leeftijd: 20'ers en 30'ers. Alleen meneer Lentink en meneer Van Gilse waren ouder. Nu het kantoor veel groter is geworden, lopen de leeftijden veel meer uiteen en zou ik bij wijze van spreken dezelfde leeftijd kunnen hebben als de oma van mijn fiscale collega Denise Frens.”

Henny ziet zichzelf als spil tussen de fiscalisten en aangifteschrijvers. „Ik draai mee met het vaktechnisch overleg en filter wat belangrijk is voor de aangiftepraktijk. Zo houd je elkaar scherp.”

Haar pensioen gaat in mei 2020 in. Van aftellen is bij Henny zeker geen sprake. „Ik zit hier prima en dat ik mag stoppen kan ik me eigenlijk niet voorstellen. Ik werk officieel 36 uur, om al een beetje af te bouwen, probeer ik de vrijdagen vrij te zijn.”

Jan van Putten: 'sfeer is hetzelfde gebleven'

Lentink De Jonge Accountants en Belastingadviseurs vierde in september het 60-jarig bestaan met een weekend in Münster. Jan van Putten (63) is al ruim 40 jaar werkzaam bij het kantoor en vertelt over toen en nu.

Jan van Putten werkt als relatiebeheerder vier dagen per week. Hij woont in Harderwijk en gaat op de fiets of als het even kan lopend naar kantoor. 1 mei 1977 kwam hij in dienst bij Lentink. „In het Schilder's Nieuwsblad stond een advertentie voor een autobedrijf in Nunspeet. Je moest solliciteren via Lentink. Ik kwam op gesprek en nog dezelfde avond kreeg ik de vraag of ik bij hén wilde komen werken. Ik wist na de Middelbare Detailhandel School één ding zeker: ik wilde niet in de detailhandel werken. Na de MDS was ik 1,5 jaar administratief medewerker bij een veevoederbedrijf. De tweede maand dat ik bij Lentink werkte, haalde ik mijn praktijkdiploma boekhouden.”

Lentink zat die periode in een enorme groeifase, herinnert hij zich. „Ik was de vierde die dat jaar werd aangenomen en dat was in mei. Toen ik begon waren ze net verhuisd van de Provenierslaan naar de Johanniterlaan. We zaten met een man of 12-14 in de kelder. Op één of twee man na rookte iedereen. Als ik terugkwam van de middagpauze, had ik tranen in mijn ogen van de walm. Boven waren de directie, de fiscale afdeling, het secretariaat en de receptie. Dat pand is later naar de voorkant en zijkant uitgebreid en er is nog een pand bijgekocht. In januari 2004 zijn we verhuisd naar de Stephensonstraat.” Coderen was het eerste wat hij deed. „Klanten kregen van ons doorschrijfboeken waar ze inkomsten en uitgaven in bijhielden. Wij gingen dat met een dubbele pen - een blauwe en rode Bruynzeel leeflangpen met plakband aan elkaar - de code omschrijven van kas, bank en giro. Er was één grote computer waar alles door de datatypiste werd ingevoerd. Het inschrijven in doorschrijfboeken gebeurt allang niet meer.” De jaarrekening en rapporten werden destijds met potlood geschreven. „Als er wat veranderd moest worden kon je dat gemakkelijk uitgummen. Alle wijzigingen moesten op de bijlages worden doorveranderd. Het secretariaat - dat veel dichter bevolkt was dan nu - typte alles uit.”

De administratie/accountancytak is drastisch veranderd. Alles is veel meer geautomatiseerd. De telefoon met draaischijf heeft plaatsgemaakt voor internet en mobiele telefoon. Tegenwoordig heeft iedereen een computer of laptop. De meeste cliënten boeken zelf hun administratie in met hulp van een softwarepakket. "Ik doe een aantal zaken van relaties in deze regio, met name in het MBK. Wij stellen - net als vroeger - de jaarrekeningen samen, werken administraties bij, verzorgen loon- en btw-aangiftes en adviseren klanten. Specialisten die we vroeger moesten inhuren bij derden, zijn nu binnen het bedrijf beschikbaar. We zijn van alle markten thuis."

De sfeer op kantoor is voor Jan van Putten onveranderd. "Het is nog altijd zo dat er niet wordt neergekeken op mensen met een lagere functie, zoals een interieurverzorgster. Dat heb ik altijd heel prettig gevonden. De eerste keer dat ik een feestje meemaakte was meneer Lentink, de oprichter, uitgebreid aan het dansen met de koffiejuffrouw. Het is niet voor niets dat mensen zo lang bij Lentink De Jonge blijven werken."

Voor Van Putten zelf is dat niet zo lang meer. "In principe tot mijn 67e, dus nog ruim drie jaar."

Jan Endendijk: registeraccountant en 'ICT-man'

Jan Endendijk is vanaf 1974 25 jaar vennoot geweest bij Lentink De Jonge. In 1999 trad hij uit de maatschap. De Ermeloër, nu 75 jaar, was naast registeraccountant ook verantwoordelijk voor de implementatie van ICT binnen het kantoor. "Dat was in die tijd pionieren, we waren onze tijd ver vooruit."

Endendijk werkte bij Klynveld Kraayenhof & Co in Zwolle (nu KPMG) toen hij door Martin Lentink gevraagd werd om tweede assistent te worden. "Hij had woonruimte beschikbaar, want kreeg drie appartementen toegewezen van een klant. Dat was in die jaren vrij uniek. Ik was 21 jaar, nog ongetrouwd, kwam uit Ermelo en kon in Harderwijk gaan wonen."

Hij kwam op 1 februari 1965 in dienst. Het kantoor aan de Provenierslaan was in aanbouw. "We zaten toen nog aan de Markt in Harderwijk, boven de winkel van Karssen. Er werkten twee vrouwen en er kwamen twee mannen bij. We zijn 50-50 begonnen en grappig is dat ik een lijstje medewerkers van 1 januari 1998 heb, met 29 vrouwen en 29 mannen. Aan de cijfermatige kant zaten wel meer mannen. De vrouwen waren secretaresses, receptionistes en typistes."

Tijdens zijn eerste jaren studeerde Jan Endendijk voor registeraccountant. Dat diploma behaalde hij in 1973. "Maar een registeraccountant mocht niet in dienst bij een niet-registeraccountant, wat meneer Lentink was. Zo heb ik mij in 1974 zelfstandig 'in huis' gevestigd als registeraccountant. In acht jaar had ik mijn portefeuille opgebouwd. Er moesten drie borden op de gevel. Lentink, De Jonge (lid van de Nederlandse Orde van belastingconsulenten) en mijn naam."

Waar Frans van Gilse de personele ontwikkeling voor zijn rekening nam, was Jan Endendijk naast zijn werk als accountant getrokken door computers. "In de jaren 60 en 70 waren dat grote mainframes waar bedrijven als PTT en Philips mee werkten voor grote bulk invoer. Via een tussenstap in

1969 kregen wij in 1975 de eerste minicomputer. Het was een groot systeem wat een halve kamer nodig had. Je kon wel vijf keer zo snel de data verwerken. Die moest panklaar worden ingevoerd en Cisca Tanghe en Henny Leemrijse zijn daarmee begonnen."

In 1977 kwamen de eerste tekstverwerkers met kleine diskettes, uit Amerika geïmporteerd. In de jaren 80 kwam er een computer met timesharing systeem. “We konden hier 50 beeldschermen en printers aan hangen. Het Point 4 besturingsstelsel kon zowel data als tekstverwerking aan. Je moest wel zelf programmeren.”

Endendijk was voor een kwart ICT-man en voor driekwart accountant. “Ik heb veel aan systeem- en softwareontwikkeling gedaan en er mensen in opgeleid. Zelf heb ik, via een klant van Van Gilse, naast mijn Nivra-studie cursussen systeemontwikkeling en programmeren gedaan. Het was pionieren en ik heb, samen met de leverancier, het computersysteem 20 jaar in de lucht gehouden. Achteraf gezien liepen we 15 jaar voor op Microsoft. Pas in 2000 hebben desktops en laptops het geleidelijk overgenomen.”

Jan Endendijk noemt Frans van Gilse en ook Erik de Jonge bepalend voor de ontwikkeling van het kantoor. “Victor, de broer van Frans, en zijn zusje werkten bij Meijburg & Co in Utrecht. Daar werkte ook Erik de Jonge, die in 1978 is gevraagd om in Harderwijk te komen werken. Dat is de aanzet geweest naar een hoger level. De Jonge was afgestudeerd als fiscaal econoom en had een aantal jaren ervaring. Bij Meijburg & Co was hij één van de velen, bij ons was hij de absolute top. Hij heeft het belasting advies niveau naar een hoger niveau gebracht.”

Het kantoor is in de periode dat hij er werkte flink gegroeid. Na de verhuizing naar de Johanniterlaan 7 werd dit pand eerst uitgebreid en ook werd het pand op nummer 5 gekocht. In het jaar 1982 werd de vestiging Putten geopend. “Ook heeft Marseille & Co, het kantoor van Rutger Marseille in Dronten, 10 jaar met ons een maatschap gevormd.

Zelf heeft Endendijk na zijn uittreden nog 3-4 jaar op urenbasis voor een aantal klanten het werk afgebouwd. “Ik kijk uitermate plezierig terug op mijn tijd hier. Het was hard werken, maar de sfeer was heel amicaal. Alles ging op basis van voornamen, van hoog tot laag.

Gerben Kevelam: bewaakt kernwaarden kwaliteit en persoonlijke aandacht

Gerben Kevelam (39) is sinds 1 januari 2017 één van de zeven vennoten van Lentink De Jonge Accountants & Belastingadviseurs. Samen met Martin Klomp (36), die dit jaar tot vennoot is benoemd, vertegenwoordigt hij de ‘nieuwe generatie’ vennoten.

Gerben kwam in februari 2005 op 26-jarige leeftijd als gevorderd assistent-accountant in de controlepraktijk van Lentink De Jonge. Daarvoor had hij al vijf jaar werkervaring bij één van de ‘big-four’ kantoren opgedaan. “Toen ik bij Lentink De Jonge kwam, zat ik in de eindfase van de postdoctorale opleiding voor Registeraccountant en was ik bezig met de daaraan gekoppelde verplichte praktijkopleiding. Mijn doel was om voor mijn 30ste in het accountantsregister te staan. Dat is gelukt.”

In zijn periode bij een ‘big-four’ kantoor heeft Gerben bij veel verschillende bedrijven in de keuken gekeken. Dit heeft een goede basis gelegd voor zijn specialistische audit werk. Tegelijkertijd had Gerben ook te maken met veel reistijd door klanten die ver weg zaten en maakte hij veel overuren. Werkweken van 60 uur waren geen uitzondering. Door zijn veranderde privésituatie zocht en vond hij bij Lentink De Jonge een betere balans tussen werk en privé. “Het is belangrijk om naast een drukke baan, de juiste balans te vinden met privé. Door ook te sporten en het ondernemen van sociale activiteiten zorg je voor een goede balans. Dit leidt er toe dat je op je werk scherp en geconcentreerd blijft en komt de kwaliteit van het werk ten goede.”

Gerben maakt al 13 jaar deel uit van de controlepraktijk van Lentink De Jonge. Van controleleider werd hij accountant en onderdeel van het management team. “Op een natuurlijke manier ben ik doorgegroeid naar functies met steeds meer verantwoordelijkheden en uitdagingen. Ik nam nieuwe kennis en kunde mee en kreeg de ruimte om mij te ontwikkelen. De controlepraktijk is de laatste jaren fors uitgebreid en was toe aan een tweede vennoot, waarvoor ik gevraagd ben. Deze uitdaging heb ik met beide handen aangegrepen.”

Sinds de toetreding is er vakinhoudelijk voor hem niet veel veranderd. “Ik werk nog met dezelfde mensen en voor dezelfde klanten. De vennoten werken ook mee op de opdrachten en zijn daardoor nauw betrokken bij de dienstverlening aan de klanten.”

Zelf voegt hij zekerheid toe aan cijfers door er een controle op uit te voeren. “Samen met het team toets ik of de jaarrekening een getrouw beeld geeft van de werkelijkheid. Op deze wijze kunnen belanghebbenden (aandeelhouders, bankiers, fiscus of subsidieverstrekkers) vertrouwen ontlenen aan het door ons gecontroleerde cijfermateriaal.”

“Het bestuurlijke deel is ‘erbij’ gekomen en ik merk dat ik dat deel erg leuk vind. Binnen het kantoor ben ik medeverantwoordelijk voor het personeel (HR) en als compliance officer bewaak ik dat het kantoor voldoet aan de wet- en regelgeving.”

“Kwaliteit en persoonlijke aandacht zijn kernwaarden waar ons kantoor zich op focust, zowel in de teams als in de omgang met klanten. Het is belangrijk om te weten wat er speelt in bij het bedrijf, zodat je kunt inspelen op actuele omstandigheden. Daarnaast vinden we het belangrijk om onze medewerkers de ruimte te geven om zich te kunnen ontwikkelen, met aandacht voor de persoonlijke omstandigheden.”

Toekomst

Als regionaal kantoor heeft Lentink De Jonge de visie om door te ontwikkelen en te groeien op een natuurlijke manier. “Onze drie pijlers zijn kwaliteit, persoonlijke aandacht en toegevoegde waarde leveren. Daarin zit voor ons de meerwaarde, die volgens onze slogan ‘cijfers met meerwaarde’ de basis vormt van onze dienstverlening. Die behoefte aan meerwaarde zal blijven.”

“Daarnaast spelen wij in op de digitalisering van de maatschappij. Repeterende werkzaamheden worden steeds verdergaand geautomatiseerd om het werk zo efficiënt en effectief mogelijk te kunnen doen. Het vertalen van ‘kale’ cijfers naar het verkrijgen van inzicht in die cijfers, daar zetten wij als Lentink De Jonge vol op in. De empathie, het persoonlijke contact en het geven van het juiste advies zal een computer niet kunnen vervangen. Daar is goed gekwalificeerd personeel voor nodig, die op persoonlijke wijze toegevoegde waarde levert aan de dienstverlening.”

Frank Herben sr. en jr.: ‘al decennia lang integer’

Frank Herben senior (84) uit Naarden en zijn zoon, Frank Herben junior (57) uit Almere, zijn al vele jaren trouwe klant bij Lentink De Jonge Accountants en Adviseurs. “We hebben de cyclus van opbouw en afbouw van de onderneming voor een groot deel met Lentink gedeeld.” Over een contact dat begin jaren 70 bij toeval opnieuw tot stand kwam.

Papierwarenfabriek Verka – een drukkerij voor gespecialiseerd drukwerk voor fotografen - werd in 1948 opgericht in Amsterdam door Frans Herben. Van papier en karton werden kartonnages en verpakkingen gemaakt voor fotografen: presentatiematerialen voor hun studiowerk. Dat begon met mapjes en enveloppen voor foto’s en kartonnen trapjes voor negatieven. Het werd steeds luxer en groter: mappen voor vergrotingen en albums waar fotografen hun huwelijksreportages in plakten.

De administratie werd zelf gedaan, de accountantscontrole deed Frans van Gilse, toen werkzaam bij Holthuizen in Amsterdam. "Frans van Gilse ging in 1965 bij Lentink werken. In eerste instantie bleef Holthuizen nog onze accountant. Frans van Gilse woonde in Harderwijk", weet Frank Herben senior, "Mijn vader en moeder hadden in die tijd een vakantiebungalow in Hierden en ze kwamen Van Gilse daar toevallig tegen. Ze raakten aan de praat en zo zijn we klant geworden bij Lentink."

Als bewijs komen oude jaarrekeningen van begin jaren '70 op tafel. Het bedrijf verhuisde in 1978 naar Almere, waar Herben senior een pand liet bouwen. Verka groeide: op het hoogtepunt werkten er 35 mensen. Het werk werd deels uitbesteed aan thuiswerkers; vrouwen die de mapjes met stikwerk afmaakten. Verka had op bijna alle continenten wel klanten. Albums werden boeken van glas, leer en hout: exclusieve productie in kleine series voor landen in o.a. het Midden-Oosten.

La Manga

Het contact met Lentink was voor Frank Herben senior naast zakelijk ook vriendschappelijk geworden. "Frans van Gilse is op een gegeven moment een vriend geworden. Hij had een huis aan het water in La Manga in Spanje. Wij gingen op een gegeven moment met vier accountants (maten), een juwelier, een makelaar, een chirurg in ruste en ik een weekje voor Pasen daar naar toe. Er werd daar ook gesurfd; dat kon ik goed en deed ik graag. Ik was de sportieve aanstichter. Ook moest ik de algemene portemonnee beheren."

Het zegt iets over de jarenlange klantrelatie die ook werd voortgezet toen Frank Herben junior op zijn 27e het bedrijf overnam. Frans van Gilse werd opgevolgd door Gert Meijer en Ed IJdema. Frank Herben junior: "Ze kwamen altijd bij ons voor de controles, maar ook voor de bespreking van het boekjaar. Ed IJdema heeft een paar van onze administratief medewerksters begeleid. Toen we een periode een personeelstekort hadden, heeft Kora Petersen ook een aantal maanden op de administratie meegeholpen."

Ook waren er wederdiensten. Frank Herben junior vertelt: "25 jaar geleden zijn we begonnen met drukken van enveloppen, briefpapier, notitie- en doorschrijfblokken, maar ook kافتen van jaarrekeningen voor Lentink De Jonge." Postzegels werden altijd apart gehouden voor Ed IJdema, die ze nog steeds verzamelt. "Wij hadden klanten in landen als Liberia, Griekenland en Saudi Arabië. Die zegels bewaarden we voor Ed. Hij gaf ze aan de kerk."

Vanaf 2011 raakte Krijn de Graaf betrokken bij de fiscale kant: de verkoop van het bedrijf en de aanpak daarvan. Frank Herben junior (57) verkocht in 2012 het bedrijf. Later is de werkmaatschappij geliquideerd. "Met Krijn en Ed hebben we in de afgelopen jaren ook overleg gehad over de pensioenen in eigen beheer. De definitieve afwikkeling daarvan is afgelopen jaar geweest. Het is fijn als zoiets in goede handen is."

De nog bestaande holding en de beheersmaatschappij in Almere ontplooiën nog bescheiden activiteiten. De belangrijkste is de verhuur van het bedrijfspand in Almere, dat Frank Herben senior indertijd heeft laten bouwen. Frank Herben junior, die feeling met het pand houdt door onderhoudswerkzaamheden aan het pand te coördineren en ook deels zelf uit te voeren, rijdt sinds de verkoop van de werkmaatschappij naar de vestiging van Lentink De Jonge in Harderwijk, waar Ed IJdema nog steeds de jaarrekening opstelt. "Ik ga begin januari met een paar ordners naar Ed en licht e.e.a. kort toe. Doordat ik snel aanlever kan hij aan de slag en heb ik het snel terug. Twee weken later haal ik de spullen dan weer op."

Het contact met het kantoor voelt voor Frank Herben junior 'persoonlijk, logisch en goed'. "Lentink De Jonge is een middelgroot kantoor, niet exceptioneel goedkoop of duur. Alle expertise die we nodig hebben is er te vinden. Ga je sparren over automatisering, krijg je handvatten aangereikt. Er wordt gedaan wat nodig is. Als je kwaliteit wilt heeft dat ook zijn prijskaartje." Zo'n lange relatie is wel bijzonder, vindt Frank Herben senior. "Ik heb al decennia lang het gevoel dat het een integer bedrijf is."

Gerrit Nijland: 'ruim 50 jaar steun en toeverlaat'

Gerrit Nijland (88) uit Epe is al vanaf 1965 klant bij Lentink De Jonge. Eerst met zijn stukadoorsbedrijf, nu als privépersoon. Zijn vaste contactpersoon is Rijk Bossenbroek, die hem al 35 jaar kent. Goede herinneringen bewaart hij aan Erik de Jonge. Hij stond altijd voor mij klaar."

Gerrit Nijland is geboren en getogen Groninger. "Mijn ouders woonden daar, maar op mijn 29e ben ik er weg gegaan en in Harderwijk gaan wonen aan de Clarendallaan. Mijn vader had een stukadoorsbedrijf en ik heb vanaf mijn 20^e eerst een tijd bij hem gewerkt. Hij eiste dat ik het vak ook zou leren voordat ik het bedrijf overnam. Op mijn 35^e heb ik de zaak overgenomen."

Dat was in 1965 en dat jaar maakte Nijland ook de overstap naar het kantoor Lentink. "Ik was klant bij accountantskantoor Doornbos in Groningen. Dat zijn nu grote jongens in de accountancy, maar meer met multinationals op internationaal niveau. Je was als bedrijf een radertje. Een employé van Doornbos was weliswaar een sympathieke man, maar wist belastingtechnisch te weinig. Martin Lentink woonde tegenover mij en ik heb hem een keer opgebeld om te komen praten. Zo is het gesprek ontstaan. De hele boekhouding kwam bij hem en heeft hij doorgekeken. Hij zei dat hij een hoop geld kon terughalen en heeft dat ook gedaan. Het kostte ook wat, maar dat had ik er wel voor over."

Zijn vrouw overleed en Nijland ging met zijn tweede vrouw wonen in Wanneperveen, Overijssel, en later 't Harde en Epe, waar hij nu 38 jaar woont in een huis op een mooi bosperceel, dat hij in 1980 kocht van een Shell-ingenieur, die naar Engeland verhuisde.

In al die jaren is hij bij Lentink De Jonge gebleven. "Toen ik erbij kwam waren ze met drie of vier man aan de Provenierslaan. In de jaren daarna is Lentink enorm gegroeid. Het was jaren later, ze zaten aan de Johanniterlaan, toen een zekere Frans van Gilse daar zat als belastingman en ervoor zorgde dat Erik de Jonge werd aangetrokken als fiscalist. Hij was intelligent en kwam zeer sympathiek over. De Jonge was belastingtechnisch zeer goed onderlegd en heeft meegeholpen dat het kantoor van Lentink groeide. Het was een goede maatschap met ook Jan Endendijk en Gert Meijer, mensen die van wanten wisten. De Jonge was een zeer pientere man en heeft heel moeilijke zaken voor de rechtbank gewonnen.

Dat ging om miljoenen." Nijland had zelf een behoorlijk groot stukadoorsbedrijf in Epe met gemiddeld 30 mensen vast in dienst. "Wij zaten door heel Nederland en werkten voor grote aannemers als de BAM, Koopmans en Moes uit Zwolle, ook voor Wilma, een grote woningbouwer, en utiliteitsbouwer Kinkelder." Rijk Bossenbroek ging 35 jaar geleden de loonadministratie voor hem doen. "Ik was altijd gehaast als ik hier op kantoor kwam. Twee keer per week gaf ik de spullen aan Bossenbroek of Lentink, het opperhoofd.

Administratief werk heb ik nooit gedaan. Ik schreef de netto lonen op die ik cash uitbetaalde. Alles kwam in klads en Bossenbroek werkte het verder uit. Altijd goed verzorgd, hij is ontzettend secuur. Het kostte geld, maar dat had ik er voor over. Mijn geld moest ik door het werk verdienen, niet achter mijn bureau.”

De Jonge was voor Nijland zijn andere vaste contactpersoon, die altijd voor hem klaar stond. “We hadden een goede verhouding. Ook al was het in het weekend, ik kon hem altijd bellen. Zakelijk en privé wist hij alles over ons. Makkelijk, bij het afwikkelen van een testament. Beiden zaten we in aandelen: daar hadden we contact over. Hij was straight, maar kon je weleens behoorlijk terecht zetten. Toen hij in 2000 uit de maatschap ging, wilde hij met mij en nog twee relaties doorgaan.”

Nijland heeft het zichtbaar moeilijk als het overlijden van Erik de Jonge in april 2018 ter sprake komt. “Hij was een hele steun en toeverlaat en we zouden bij hem blijven tot de dood ons scheidt. Plots hoorden mijn vrouw en ik dat hij de spierziekte ALS had. Een rotziekte, waarmee zijn doodvonnis was getekend. De Jonge was in alle facetten een mens: een type bon vivant. Dat hij is overleden vind ik nog steeds heel jammer.”

Ook met Lentink had hij tot zijn overlijden veel contact. “Hij was net als wij ook een groot Zwitserlandfan. Wij hebben 32 jaar onze vakanties in Zwitserland doorgebracht en hadden daar een chalet. We gingen er 4 keer per jaar 3-4 weken met de auto heen. De vijf poezen en een hond gingen altijd mee. Lentink had ook een chalet in de buurt. We lieten elkaar volkomen vrij, maar dronken af en toe koffie of een wijntje en deden soms samen uitstapjes. Ik denk weleens: de namen Lentink en De Jonge staan nog op het gebouw, maar ze zijn er beiden niet meer.”

Nijland, nu zelf 88, verkocht zijn bedrijf in 1990 op zijn 60^e. Hij rijdt nog auto en bezoekt 4 a 5 keer per jaar de vestiging in Harderwijk. “Mijn administratie wordt hier nog steeds gedaan. Het is een prettig, goed kantoor en altijd behulpzaam. Voorheen kende ik heel veel mensen, maar die zijn allemaal weg. Er zijn nieuwe voor in de plaats gekomen. Daar heb ik minder binding mee, maar dat zal wederkerig zijn. Jonge mensen zullen mij niet kennen. Manon en haar collega's waren (zijn) altijd zeer goede en vriendelijke receptionistes geweest en hebben zeker een aandeel in de goede naam van het kantoor gehad. Rijk Bossenbroek is van de oude garde overgebleven, hij is mijn man geworden en gebleven.”

Deze nieuwsbrief is met de uiterste zorg samengesteld. De interviews zijn gehouden en uitgewerkt door Marco Jansen, die ook als correspondent schrijft voor o.a. Stad in Bedrijf, Het Kontakt en De Stentor.